Advent: 22 de Desembre

Text de l'Evangeli (*Lc* 1,46-56): En aquell temps, digué Maria: «Magnifica la meva ànima el Senyor, i ha exultat el meu esperit en Déu Salvador meu, perquè ha mirat la humilitat de la seva serventa. Heus aquí, doncs, que des d'ara em diran benaurada totes les generacions, perquè ha fet en mi coses grans el qui és poderós, i sant és el seu Nom; i la seva misericòrdia, de generació en generació per a aquells qui el temen. Ha mostrat la força del seu braç, ha dispersat els superbiosos en la intenció dels seus cors; deposà del tron els poderosos i exalçà els humils; els afamats els ha omplert de béns i els rics, els ha fet anar-se'n buits. Ha acollit Israel, el seu servent, perquè ha recordat la seva misericòrdia envers Abraham i la seva descendència pels segles, tal com havia parlat als nostres pares».

I Maria es quedà amb ella uns tres mesos, i retornà a casa seva.

© Albada Editorial / evangeli.net

«La meva ànima magnifica el Senyor, el meu esperit celebra Déu que em salva»

Mn. Francesc PERARNAU i Cañellas
(Girona, Espanya)

Avui, l'Evangeli de la Missa ens presenta per a la nostra consideració el Cant del Magnificat, que Maria, plena d'alegria, va entonar a casa de la seva parenta Elisabet, mare de Joan Baptista. Les paraules de Maria ens porten reminiscències d'altres cants bíblics que Ella coneixia molt bé i que havia recitat i contemplat tantes vegades. Però ara, en els seus llavis, aquelles mateixes paraules tenen un sentit molt més profund: l'esperit de la Mare de Déu es transparenta darrera d'elles i ens mostren la puresa del seu cor. Cada dia, l'Església les fa seves a la Litúrgia de les Hores quan, tot resant els Vespres, adreça cap al cel aquella mateixa cançó amb la que Maria s'alegrava, beneïa i donava gràcies a Déu per totes les seves bondats.

Maria ha estat beneficiada amb la gràcia més extraordinària que mai cap dona ha rebut i rebrà: ha estat triada per Déu, entre totes les dones de la història, per a esdevenir la Mare d'aquell Messies Redemptor que la Humanitat estava esperant des de feia molts segles. És l'honor més alt mai concedit a una persona humana, i Ella el rep amb una total senzillesa i humilitat, adonant-se que tot és gràcia, regal, i que Ella

és no res davant la immensitat del poder i de la grandesa de Déu, que ha obrat meravelles en Ella (cf. Lc 1,49). Una gran lliçó d'humilitat per a tots nosaltres, fills d'Adam i hereus d'una naturalesa humana marcada profundament per aquell pecat original del que, dia rere dia, arrosseguem les conseqüències.

Estem arribant ja al final del temps d'Advent, un temps de conversió i de purificació. Avui és Maria qui ens ensenya el camí millor. Meditar l'oració de la nostra Mare —volent fer-la nostra— ens ajudarà a fer-nos més humils. Santa Maria ens ajudarà si li demanem amb confiança.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Maria va dir: 'La meva ànima magnifica el Senyor'. (...). Per això —Ella diu— ofereixo totes les forces de l'ànima en acció de gràcies, i em dedico amb tot el meu ésser, els meus sentits i la meva intel·ligència a contemplar amb agraïment la grandesa d'aquell qui no té fi» (Sant Beda el Venerable)

- «A casa d'Isabel i Zacaries, vam escoltar el "Magnificat", aquest gran poema que ens arriba dels llavis, millor dit, del cor de Maria, inspirat per l'Esperit Sant. 'La meva ànima engrandeix el Senyor'... Maria és gran precisament perquè no va voler fer-se gran a si mateixa» (Benet XVI)

- «Adorar Déu és reconèixer, amb el respecte més gran i la màxima submissió, el "no-res de la criatura", que només existeix per Déu. Adorar Déu és, com fa Maria en el "Magníficat", lloar-lo, enaltir-lo i humiliar-se un mateix, bo i confessant amb agraïment que ha fet meravelles i que el seu nom és sant (...) » (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.097)